

Utopia

S T U D E N T A V I S A I T R O M S Ø

NR. 3, 14. MARS 1988, 13. ÅRGANG

Studenthuset — store overskridelser

Studenthuset ble våren 1986 stengt på grunn av oppussing. Denne oppussinga var kostnadsberegnet til 1,5 mill. kroner. Det viste seg etter at arbeidet var ferdig at denne summen ble oversteget med omlag 800 000,- kr. Utopia har snakket med flere av de som var med under oppussingen for å få en forklaring på overskridelsene, og hva dette vil innebære for studentene og deres bruk av huset.

Utopia Geir Hatling

Austlids kommentar
Olav Austlid var engasjert som arkitekt av Studentsamskipnaden i forbindelse med oppussingen av Studenthuset.

Hvordan gikk dere frem da dere startet dette prosjektet, Olav Austlid?

— Det ble utarbeidet en såkalt massebeskrivelse av prosjektet. Dette er en vanlig fremgangsmåte ved oppussing av gamle hus. En slik beskrivelse inneholder ikke et fullstendig detaljert overslag, det er flere usikre faktorer i en slik beskrivelse. Det som videre skjedde var at vi gikk ut på markedet og innhentet anbud fra tre firma vi visste hadde erfaring i denne type arbeid. Vi fikk inn to svar, hvorav tilbudet fra Richard Bjørn A/S skilte seg klart ut i positiv retning.

Stilte Ric. Bjørn A/S noen spørsmål i forbindelse med anbudet?

— Egentlig ikke, men de tok forbehold om en del utgifter da det var mye vedrørende byggingen som var uklart på forhånd.

Hvilke usikkerhetsfaktorer var det her tale om?

— Det var fra begynnelsen av budsjettet med en god del dugnadsarbeid som skulle bli gjort av studentene, men det viste seg imidlertid at mye av dette måtte utføres av Ric. Bjørn, da det ikke ble tilstrekkelig utført på dugnad. Et annet forhold som her kom inn var at det fra begynnelsen av ble budsjettet ut ifra et bruksbehov. Dette vil si at det ble satt opp en liste som tok for seg de forhold som måtte gjøres for at huset skulle bli funksjonelt. Det som viste seg var at det etter hvert som byggingen skred frem ble foretatt mer og mer av det som opprinnelig stod på ønskelisten, altså ting som i utgangspunktet ikke var planlagt gjort.

Var dette ting som etter din mening måtte gjøres?

— I en viss grad ja, men en del ting kunne nok ha blitt utelatt mot å få en billigere sluttsum. Jeg mener at en med rette kunne ha utelatt å pusse opp fasaden ut mot gata da dette ble svært fordyrende. Det ville etter min mening være nok isolasjon i den tømmerveggen som var der fra før.

Hva er etter din mening årsaken til de store overskridelsene?

— Det er selvfølgelig flere årsaker til dette. Det som prosentmessig stod for de største overskridelsene var det elektriske anlegget og sprinkelanlegget i taket. Sprinkelanlegget ble un-

derdimensjonert fra begynnelsen av, og vi fikk derfor pålegg fra brannvesenet om at dette måtte utbedres før bygget kunne taes i bruk.

Viste dere på forhånd hvilke krav som her ville bli stilt?

— Det er jeg ikke helt sikker på, det som er klart er at det ikke var laget noen beskrivelse på forhånd over hvordan dette anlegget skulle være. Dette gjorde da at det ble en dårlig planlegging av dette. Når det gjelder det elektriske anlegget kom det som en følge av et pålegg vi fikk fra Troms Kraftforsyning, de lot oss ikke ha sikringsboksen på kjøkkenet der vi hadde plassert den. Vi måtte flytte hele boksen, noe som ble en dyr fornøyelse.

Trondsens kommentar
Jarle Trondsen, du var byggeleder for dette prosjektet. Hva er din forklaring på at dere har fått disse overskridelsene?

— Det er flere faktorer som her spiller inn. Det var spesielt brannanlegget som stod for de største overskridelsene. Det er her må være klar over er at vi regnet kanskje med overskridelser. Det henger sammen med at budsjettet var slikt lagt opp at det var flere usikre faktorer med. Da det utover i byggeperioden ble klart at det ville bli overskridelser var det fra vår posisjon spørsmål om å følge opp eller la det være.

Hva var det ved dette brannanlegget som gjorde at det ble så mye dyrere enn planlagt?

— Vi måtte blant annet sette ned en ny kum i gata da det viste seg at den vannledningen som gikk inn i huset var for liten. Dette var noe vi ikke var klar over på forhånd.

Tyder ikke dette på at det var dårlig planlegging på forhånd?

— Det er lett å være etterpåklok, en del av de mangler vi fant underveis var av en slik art at vi ikke kunne ha sett de før vi startet med byggingen. Ut ifra et bygningsmessig forhold vil jeg si vi gjorde det riktige underveis.

Storåkers kommentar
Asbjørn Storåker, du sitter i styret for Studenthuset A/S, hvilke følger vil denne overskridelsen få for den videre drifta av huset?

— Det vil få innvirkning på regnskapet. Det er en forutsetning at drifta går i balanse. Det er flere måter vi kan gjøre dette på. For det første ta til en realistisk omsetning. For det andre skjære ned på kostnadene. Vi har i vårt budsjettforslag lagt til den oppbemertiste tall for 1988. Det innebærer blant annet en volumøkning på omsetningen. Det vi også må gjøre er å se på lønnskostnadene ved Huset. Dette er den største posten i regnskapet.

Studenthuset. Stor jubel under DE LILLOS-konserten i fjor. Men hvor lenge varer jubelen?

Foto: Trond Davidsen

Vil det si at dere vil si opp personer på huset?

— Vi vil i utgangspunktet ikke si opp personer, men vi er nødt til å få en mere effektiv drift med de følger dette vil få.

Hvordan har dere tenkt å få til en volumøkning når resten av Tromsø's restaurantverden regner med en nedgang?

— Vi regner med at det er et udekket marked når det gjelder studentene i Tromsø. Vi hadde i fjor en pen omsetningsøkning til tross for at vi ikke hadde annonsert god nok. I tillegg satser vi på å utnytte sommeren bedre.

Andreassens kommentar
Kjell Andreassen, som daglig leder av Studenthuset, hvordan ser du på fremtiden for Studenthuset?

— Jeg ser positivt på utsiktene for Studenthuset. Det er en klar forbedring i regnskapstallene for dette året. Vi regner derfor med at dette vil gå bra. Jeg mener stå på ingen måte er kritisk.

Da dere i fjor åpnet om sommeren viste det seg at dere fikk en del uønskede elementer inn i huset som det senere viste seg vanskelig å bli kvitt. Hva gjør dere for å unngå dette i år?

— Vi vil ha dørvakter hele tiden for på den måten å avvise slike personer.

Vil overskridelsene få noe å si for fremtiden til de ansatte?

— Ingen kommentar, da vi for øyeblikket er inne i lønnsforhandlinger med de ansatte.

Bakkens kommentar
Vidar Bakken, hvem hadde ansvaret for den økonomiske styringen ved oppussingen?

— I siste instans var det meg, som direktør i Studentsamskipnaden, som hadde dette ansvaret.

Vil du si at restaureringen ble forsvarlig fulgt opp fra Studentsamskipnaden sin side underveis?

— Det ble underveis oppdaget nye ting ved huset som gjorde at vi måtte utvide prosjektet etterhvert.

Hvilke følger vil dette få for Studentsamskipnaden?

— For Studentsamskipnaden vil det ikke få noen umiddelbar konsekvens, vi ser oss imidlertid nødt til

å øke husleien til Studenthuset for å dekke de omkostninger denne oppussingen kostet oss. Vi hadde selvfølgelig helst sett at det hadde vært en større sosial profil ved driften. Jeg må få føye til at de meldingene jeg så langt har fått fra styret tyder på at det vil være mulig å drive huset ut ifra de betingelsene de nå har.

Atari-Dataverktøy for målbevisste.

Atari 1040 STF/SM 124

Markedets rimeligste tekstbehandler. 1024 KB internminne med 192 KB innebygget ROM 16/32-Bit Motorola 68.000 prosessor med 8 MHz hastighet, RF modulator. Innebygget floppy-diskcontroller og 3.5" diskenhet med mulighet for lagring av hele 720 KB. Leveres med mus. ST-BASIC og GEM, et av markedets beste vindusprogrammer, er standard. Det sammen med Midi Interface.

SM 124

Markedets beste monokrom monitor, 640 x 400 punketers oppløsning.

Pris Kr. 7.995,- (Ekskl. monitor Kr. 5.995,-)

ATARI
Sterk i ytelse — lav i pris

FORHANDLER:

Elektronikk Service

Bjørnøygt. 26, 9000 Tromsø
Telefon (083) 86 185

Inkompetente, trekk dere!

Studentene er svært godt representert alle steder hvor viktige beslutninger tas. Det vet vi å dra nytte av i gode tider. Opp igjennom tidene har mange studenter kunnet spise fete luncher og julebord i styrer og råd. Nå har imidlertid Unibok gått konkurs, mens studentene hele tiden har hatt styrevervet i Studentsamskipnaden, og vært representert i Unibok-styret.

På Studentrådet før jul lovet vår representant i Unibok-styret å ta opp lørdagsåpent. Er det gjort? Ikke det at det spiller så stor rolle nå lenger, men det viser med ønsket tydelighet hvilken slapp holdning til sine verv studentrepresentanter kan ha, uten at det på noen måte reageres. Vår påstand er at inkompetente representanter er verre enn ingen representanter overhodet. De blir nemlig gisler, sperret inne av kunnskapsmangel.

Studenter sitter i styret i Studentsamskipnaden og godkjenner budsjetter og regnskap. Er de kvalifisert til det? Velges våre representanter på grunnlag av kvalifikasjoner, eller trynefaktor?

Hva ønsker vi?

Studentutvalget (SU) bør være mer restriktiv når de innstiller til Hovedallmøtet. Det er nemlig SU som sitter med nøkkelen.

De representanter som vet de ikke greier å fylle de verv de har tatt på seg vil vi anbefale å trekke seg. Vår representant i Unibok-styret er intet eksempel til efterfølgelse.

Styreverv bør man ta på seg for å representere studentene, ikke for å pleie sin egen karriere!

Sosialesekretær

Ta kontakt hvis du trenger råd og veiledning ved personlige og sosiale vanskeligheter eller studieproblemer som ikke er faglige.

Du kan også be om informasjon av forskjellig art og få vite hvor du skal henvende deg i helse- og sosiale spørsmål og juridiske saker.

Sosialesekretær Ann Torunn Olsen,
Roald Amundsenspl. i (Odd Berg-bygget),
Tlf. 81 012. Kl. 09.00 - 15.00 unntatt torsdager.

Husk å benytte deg av de økonomiske støtteordningene som Studentsamskipnaden har til dekning av helsemessige utgifter: HELSEFONDET OG REFUSJON AV EGENANDELER.

For informasjon, se reglene.

Utropia

I REDAKSJONEN:

Arve Bartnes
Ole Berthelsen
Janne Bjerkan
Trond Davidsen
Frank Tore Johansen
Steinar Johansen
Oddgeir Sagerup
Tage Stabell-Kulø
Geir Hatling
Geir Arne Hansen
Roy H. Østensen
Britt Bakkehaug
Nora Sørensen

REDAKTØR:
Tage Stabell-Kulø

REDAKSJONSSEKRETÆR:

Trond Davidsen

Utropia er et organ for studentene ved Universitetet i Tromsø, og kommer med 12 nummer i året.

Redaksjonen er valgt på politisk uavhengig grunnlag.

Annonsepris kr 4,- pr. sp. mm. Ved fast annonsering 20% rabatt.

Adr.: Boks 678, 9001 Tromsø
Tlf.: (083) 44 283

Opplag: 2000 eksemplarer

SATS/ OMBREKKING:
Johnsen Grafisk as
Søndre Tollbugt. 3
9000 Tromsø

TRYKK:
Dagbladet «TROMSØ»

Stor pågang for Juss-hjelpa!

Juss-hjelpa i Nord-Norge startet opp i begynnelsen av dette semstret. De tar nesten alle typer saker, bortsett fra forretningsjuss og straffesaker. Og tilbudet er fullstendig gratis for klientene. Utropia var innom kontoret i forrige uke og tok en prat med en av saksbehandlerne, Erik Ringberg.

Utropia Geir Arne Hansen

Juss-hjelpa kom formelt igang den 18. januar i år, etter vel ett års planleggingsarbeid av et arbeidsutvalg. Faglig ansvarlig for prosjektet er Inge Unneberg, amanuensis ved Institutt for Rettsvitenskap (IRV). Formålet med prosjektet er å drive individuell rettshjelp. Loven om fri rettshjelp fungerer ikke etter intensjonene.

- Så langt, forteller Ringberg, har vi hatt en overveldende pågang, til tross for liten eller ingen annonsering. Vi hadde en annonse da vi startet, noe som førte til at sentralbordet formelig brøt sammen. Vi har holdt på i seks uker, og har allerede behandlet over 200 saker. Det synes som om det eksisterer et stort og udekket behov for et slikt tiltak. Så arbeidsledig er vi ikke, nei.

Hvilke typer saker er det så dere tar?

- Jo, svarer Ringberg, vi tar nesten alle typer saker, bortsett fra forretningsjuss og straffesaker. Av de sakene vi har hatt til nå, er det arvespørsmål, familierett og spørsmål i forbindelse med fast eiendom, som dominerer. Vi har i dag åtte saksbehandlere i arbeid på Juss-hjelpa. Begrenset kapasitet, gjør at vi ikke kan dekke over alt, og vi er nødt til å ha en viss prioritering. Det hender derfor at vi også må avvise saker, eller henviser klientene til et sted der de kan få svar på sine spørsmål. Den begrensede kapasiteten skyldes også at hver enkelt sak tar mye tid. For det første er det en sann jungel av paragrafer å bane vei gjennom. Dernest har klientene ofte problemer med å konkretisere problemet sitt.

For hvem er det dere har dette tilbudet?

Vi kaller oss Juss-hjelpa i Nord-Norge, og deri ligger det hvem vi vil nå.

Dag Digernes er daglig leder for Juss-hjelpa.

Foto: Trond Davidsen

Vi vil gjerne være et rettshjelptiltak for hele landsdelen. Men hva vi skal klare å dekke er mye et bevilgnings-spørsmål. Hovedtyngden av vår støtte er bevilgninger fra Justisdepartementet via statsbudsjettet, der vi deler potten med lignende prosjekt i Oslo og Bergen. Og jeg vil til føye at vi ikke minst har fått god støtte fra Universitetet i Tromsø, bl.a. lokaler og PC. Fra IRV har vi fått veldig god støtte. De har vært veldig positiv, og vi har fått støtte til reiser og seminarer. Vi var også på studietur til Justisdepartementet.

På bakgrunn av den overveldende pågangen, har dere noen planer om å utvide tilbudet?

Ringberg lener seg tilbake, smiler og fortsetter:

- Det er igjen et bevilgnings-spørsmål. Vi har som sagt åtte saksbehandlere idag, i tillegg til daglig leder Dag Digernes. Fra høsten vil vi utvide til tolv saksbehandlere, og vi vil i tillegg søke om å få en sivilarbeider til avlastning av det administrative arbeidet. Vi ønsker å drive oppsøkende virksomhet, for på den måten å nå flere. Undersøkelser som er gjort, viser at å oppsøke Juss-hjelpa kan være et problem i seg selv, det er en barriere å overvinne. Med oppsøkende virksomhet håper vi å gjøre denne barrieren mindre, og vi kan dermed yte hjelp til flere.

Hvordan er arbeidet organisert hos dere?

- Vi har to arbeidsgrupper på fire saksbehandlere. Alle henvendelsene blir tatt opp på gruppemøtet, og saken blir vurdert. Dersom vi tar saken blir den tildelt en saksbehandler, som kontakter klienten og informerer. Arbeidsgruppen samarbeider om strategien i saken, og alle utspill i en sak blir tatt i samråd med klienten.

Hvilke erfaringer har du gjort så langt?

- Jeg har ikke minst har fått juridisk og faglig erfaring, og har fått en litt annen innfallsvinkel til jussen. Her får man problemstillinger fra praktiske saker, som man arbeider med. Og dette er spire til ny inspirasjon. Kanskje det mest givende, er å føle at man kan være til støtte og at man kan hjelpe andre.

Helt til slutt, hvor er dere å få tak i?

- Vi holder til i Kjærbygget. Det er bare å ringe eller komme innom kontoret. Vi har kontortid mandag til onsdag fra kl. 13 til kl. 15. På torsdag er vi her fra kl. 17 til kl. 19. Og jeg vil gjenta at tilbudet er åpent for alle og det er en helt gratis tjeneste.

Redaktørskifte i Studentradioen

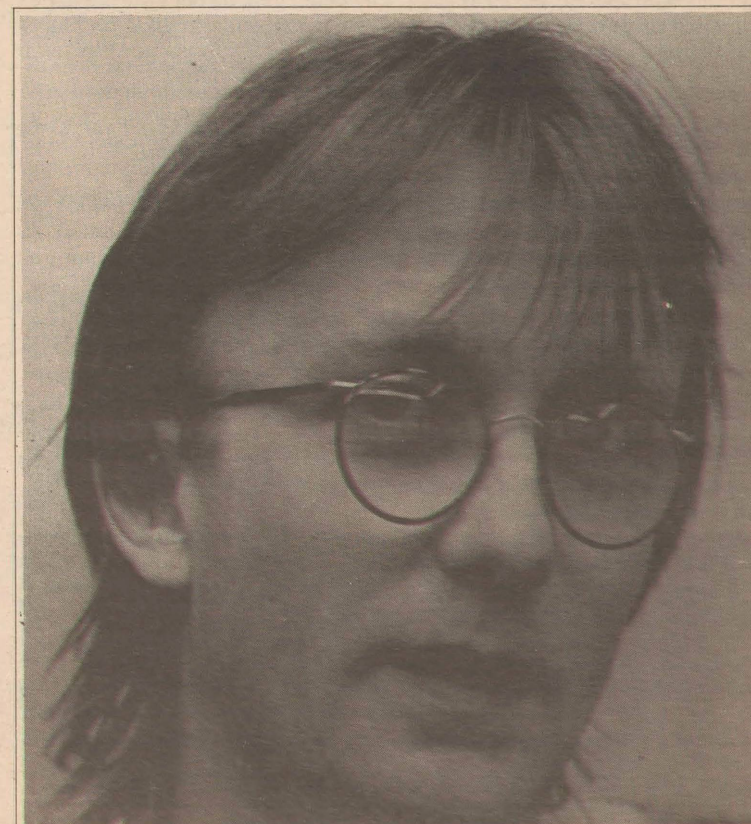
Utropia Tage Stabell-Kulø

Arild Buanes overtar 15. mars som ny redaktør i Studentradioen etter Vahid Ala'i. Det var høsten 1987 mye debatt innad i radioen om hvorledes radioen skulle administreres og styres. Ala'i meddelte medarbeidermøtet 15. februar at han ville gå av som følge av at møtet hadde vedtatt en struktur han ikke kunne godta. Medarbeidermøtet har nå bestemt å opprette en stiling som program-sjef i tillegg til redaktørstillingen. Knut Godskalk Sætre blir program-sjef. Arild Buanes sier til Utropia at programprofilen vil utvikles etter journalistiske retningslinjer med vekt på aktuelt nyhets- og reportasjestoff fra Tromsø by, men at tilknytningen til Universitetet vil opprettholdes.

I følge Studentradioens vedtekter må reglementsforandringene godkjennes av Hovedallmøtet.

Arild Buanes - ny redaktør i Studentradioen.

Foto: Trond Davidsen

UNIBOK — KONKURSEN

Årsaken til konkurransen

Sammenfall av uheldige omstendigheter er hovedårsaken til at Unibok nå er konkurs, hevder adm. dir. Vidar Bakken i Studentsamskipnaden i Tromsø. Omstendigheter som hver for seg ikke hadde fått slike konsekvenser. Han presiserer imidlertid at Unibok Tromsø også har hatt problemer og har gått med underskudd, men at det åpenbart er konkurransen i Harstad som har utløst det hele.

Utropia Tage Stabell-Kulø

Unibok Harstad var kraftig underkapitalisert. Bedriftens varelager var finansiert med kassakreditt, og kassakreditt er en av de dyreste kreditte- ne en bedrift kan ha. I november

Studentene hevdet at bedriften ville gå konkurs uansett. Harald Norberg som var studentrepresentant i styret på dette tidspunkt, men nå er ansatt i Tromsø Sparebank, sier til Utropia at han tror konkurs da ville ha kostet omlag 1,5 millioner kroner. Forslaget ble imidlertid nedstemt.

Studentene hevdet også at de regnskapsdata som forelå var historiske, og ville ha saken utsatt i påvente av nye regnskapstall. Dette ble også nedstemt da flertallet hevdet at beslutningsmaterialet var godt nok. Norberg sier til Utropia at han er rystet over at flertallet kunne trumfe igjennom et slikt vedtak. Han sier det er leit at en konkurs måtte til for å overbevise ledelsen i Unibok og Studentsamskipnaden om at man ikke kan drive forretning på den måten de hadde gjort hittil. Dyrkoren sier i en kommentar til dette at han ikke har noen formell økonomisk utdannelse, men har arbeidet med dette såvidt lenge at han vet hva han driver med.

Tor Ødegårds rolle

Studentrepresentant Tor Ødegård står svært sentralt i denne saken på mange måter. Han var styreformann i Studentsamskipnaden i november 1986. Han har hele tiden hevdet at satsningen i Harstad var riktig. På generalforsamlingen høsten 1986 hadde det vært flertall for studentenes linje, såfremt Tor Ødegård hadde møtt. Han hevder at han var opptatt med eksamensforberedelser, og

ikke hadde tid til å delta. Hans syn fikk dermed også flertall i styret. Tor Ødegård var også styreformann da Vidar Bakken ble ansatt av styret, og har siste året vært styremedlem i Unibok. Det er hans samboer, Unni Sandbukt, som idag er styreformann i Studentsamskipnaden.

Per Arnold Dyrkoren

Dyrkoren har vært daglig leder i Unibok, og den som vel har hatt problemene nærmest inn på livet. Han sier at den direkte årsaken til konkurransen ligger hos Unibok Harstad. Men Unibok Tromsø har også gått med underskudd, på grunn av den store gjeldsbyrden Unibok har fått. Samtidig har man hatt en kraftig renteoppgang i det siste. Unibok har også blitt påført utgifter i form av datautstyr som Studentsamskipnaden har pålagt bedriften å kjøpe inn. I tillegg har det vært svikt i omsetningen. Denne svikten kan tilbakeføres til problemer med servicen og beliggenheten i forhold til primære kundegrupper. Det er beklagelig at Unibok Tromsø ikke hadde substans til å møte et tap i Harstad. Han innrømmer at ledelsen nok ikke hadde fulgt godt nok med i den økonomiske utviklingen.

Hvem taper hva ?

Utropia Tage Stabell-Kulø

Nyoppnevnt bobestyrer, advokat Kjell Martin Haug, opplyser til Utropia at det er for tidlig å kunne si noe om konkurransens omfang. Han har ennå ikke rukket å sette seg inn i saken, og vet derfor ikke hvor mange kreditorer som vil melde krav i boet.

Studentsamskipnaden regner med å tape omlag 2 millioner kroner på konkurransen. Denne gjelden har Unibok har opparbeidet seg hos Studentsamskipnaden ved å bruke administrative tjenester der. I regnskapene er det blitt ført inntekter fra disse tjenestene, men Studentsamskipnaden har i virkeligheten subsidiert Unibok ved å la Unibok slippe å betale. I Studentsamskipnadenes styre er det fra studentene rettet svært sterk kritikk mot administra-

sjonen for at dette har kunnet skje, uten at det har vært fremmet som egen sak for styret.

Banksjef Pettersen i Tromsøbanken opplyser til Utropia at banken regner med å tape i størrelsesorden 1 til 2 millioner kroner på sitt engasjement. Han beklager sterkt at banken nå taper et såvidt stort beløp på denne typen virksomhet. Han presiserer imidlertid at det er for tidlig å si noe sikkert om tapets størrelse.

Vidar Bakken i Studentsamskipnaden opplyser at det ellers vil være Forlagssentralen og universitetsbokhandelen Akademika i Oslo som vil måtte bære de største tapene. Han anslår bedriftens fremmedkapital til å være omlag 7 millioner kroner totalt.

Hvem eier Unibok ?

Utropia Tage Stabell-Kulø

Tre selskaper er inne i bildet etter Unibok-konkursen. Unibok Harstad A/S, Unibok Tromsø A/S og Studentsamskipnaden A/S. Unibok Tromsø A/S eier alle aksjene i Unibok Harstad A/S, mens Studentsamskipnaden igjen eier alle aksjene i Unibok Tromsø A/S.

Alle aksjeselskaper i Norge har en tredelt styringsform. Først og fremst har man den daglige ledelse. Den daglige ledelse ansettes av styret. Styret velges igjen av generalforsamlingen som består av aksjonærene.

Styret i Studentsamskipnaden er som aksjeeiere også generalforsamling i Unibok Tromsø A/S. Til å sitte som styreformann har det valgt adm. dir. i Studentsamskipnaden, Vidar Bakken. Dette styret er igjen aksjonær i Unibok Harstad A/S. Det har derfor valgt styre der, som igjen har valgt daglig leder. Til syvende og sist er det derfor styret i Studentsamskipnaden som bestemmer over alle bedriftene. Lederen i styret, Unni Sandbukt, er student.

Tor Ødegård — Forsatt for Unibok-Harstad?

Foto: Trond Davidsen

Hva nå ?

Utropia Tage Stabell-Kulø

Det er bred enighet om at Tromsø trenger en ny fagbokhandel. Hvem som skal drive den er stridsspørsmålet. Vidar Bakken ser tre mulige modeller. Den første er at Studentsamskipnaden starter opp igjen, den andre er å få med seg Universitetet, Fiskeriteknologisk Forskningsinstitutt (FTFI), FORUT eller andre statlige institusjoner, og sist at andre starter opp. Det siste er minst ønskelig av to grunner. Først fordi en gjerne vil at et nytt Unibok skal kunne bidra til studentvelferden. Når bedriften går med overskudd, ser han gjerne at overskudd kan kanaliseres tilbake til Studentsamskipnaden. Men det er ikke mindre viktig å huske på at bedriften vil miste fri satsjon om den eies av andre enn Studentsamskipnaden eller andre universitets-institusjoner.

Leder av Unibok, Per Arnold Dyrkoren, sier til Utropia at det helt klart er grunnlag for en fagbokhandel i Tromsø. Det som må til for å hindre at det nok en gang skal kunne få økonomiske problemer er å senke presonal-kostnadene og sørge for at bedriften har en sunn økonomisk

plattform. Han presiserer imidlertid at han vil vente inntil rapporten styret har bedt om foreligger, før han kommer med for bestemte uttalelser. Han anslår den nødvendige nye egenkapitalen for at en ny bokhandel skal kunne starte opp til omlag 750.000 kroner.

Studentutvalgsleder Trond Dokken presenterer på side 7 i denne avisen en modell hvor studenter, Universitetet i Tromsø, Studentsamskipnaden og andre med interesse i en fagbokhandel sammen skal eie den.

Universitetsdirektør Harald Overvaag sier til Utropia at han mener det er nødvendig med oppstart av ny bokhandel så snart som mulig. Han så gjerne at mulig samarbeid med en annen bokhandel, for eksempel Tapir i Trondheim, ble vurdert nøye. Han sier at Universitetet hovedsakelig vil kunne bidra til en ny bokhandel ved at det er ansvarlig for å holde og utstyre lokaler. Universitetet har ikke anledning til å bidra direkte med økonomisk støtte til forretningsvirksomhet.

Det er styret i Studentsamskipnaden som sitter med nøkkelen, og som til slutt vil avgjøre hvilken modell som velges. Hovedallmøtet skal behandle saken torsdag 10. mars.

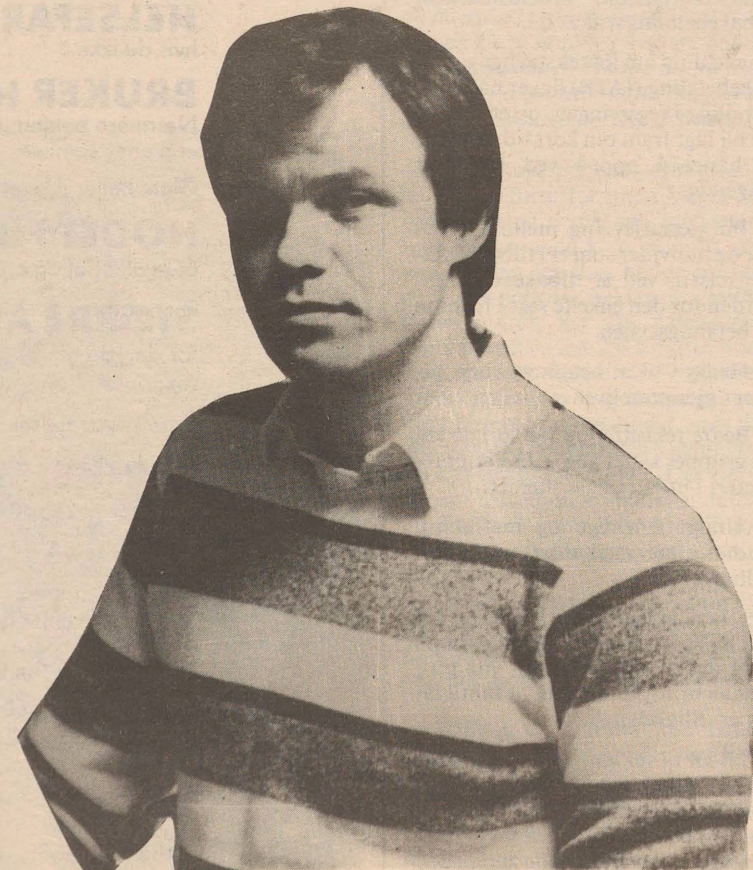
Må Bakken sparke Dyrkoren?

Foto: Trond Davidsen

1986 ble det klart at Unibok Harstad hadde brukt opp en halv million i kassakreditt, og måtte tilføres ytterligere en million. Uniboks bankforbindelse ville ikke gi bedriften mer kreditt uten at Unibok Tromsø ga garanti for den. For å få en slik kreditt godkjent måtte den godkjennes i generalforsamlingen, som altså er styret i Studentsamskipnaden i Tromsø.

Manglende kompetanse

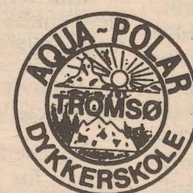
Studentene i styret i Studentsamskipnaden ville ikke garantere for kreditten, og isteden slå Unibok Harstad konkurs umiddelbart.

Per Arne Dyrkoren — Bør han legge bøkene på hylla?

Foto: Tage Stabell-Kulø

Bli sportsdykker

DYKKERKURS

Opplysninger: (083) 81 604 eller
(083) 99 105, etter kl. 17.00.

Kurs godkjent av CMAS -
NORGES DYKKERFORBUND,
AQUA POLAR DYKKERSKOLE.

Lokker utlandet ?

IAESTE (The International Association for the Exchange of Students for Technical Experience) er en verdensorganisasjon som arbeider med og for tekniske studenter. Her i Norge er organisasjonen representert ved de fleste større lærestedene. Det er ennå ikke blitt dannet noen gruppe her i Tromsø, men det er et ønske om at det blir startet en i løpet av kort tid.

Utropia

Geir Hatling

Tove Stuhr, du sitter som styremedlem i IAESTE-Trondheim, hva er det dere i korthet driver med?

- Vi er studenter som alle går på tekniske studier. Jobben i denne gruppen er todelt. Vår primære oppgave er å skaffe jobber for utenlandske studenter som vil være her i Norge om sommeren. Organisasjonen er slik bygd at vi skaffer jobber her i Norge som igjen byttes mot jobber i utlandet i forholdet en til en. Hele poenget med IAESTE er at studentene skal få en mulighet til å jobbe utenlands om sommerene.

Er et slikt opphold dyrt for studentene?

— Vi har en minstelønn på 6000,- kr, dette skal dekke de levekostnadene

studentene har. De betaler selv reisen tur/retur. De vil også være nødt til å betale oppholdet, men det er vi som skaffer dem et sted å bo. Den andre delen av arbeidet vårt er å informere bedrifter i Norge om hvem vi er og hva vi driver med. Det begynner etterhvert å bedre seg, men det er langt igjen. Selvfølgelig trenger også vi penger for å holde på. Dette får vi også delvis fra bedriftene, delvis fra sponsorer.

Hvordan velger dere ut hvem som får dra?

Jeg går utifra at ikke alle får reise?

— Nei, det er riktig. I første omgang siler vi ut de som helt klart ikke er kvalifisert. Deretter ser vi på hva bedriftene vil ha av folk og til slutt for etar vi en loddrekning.

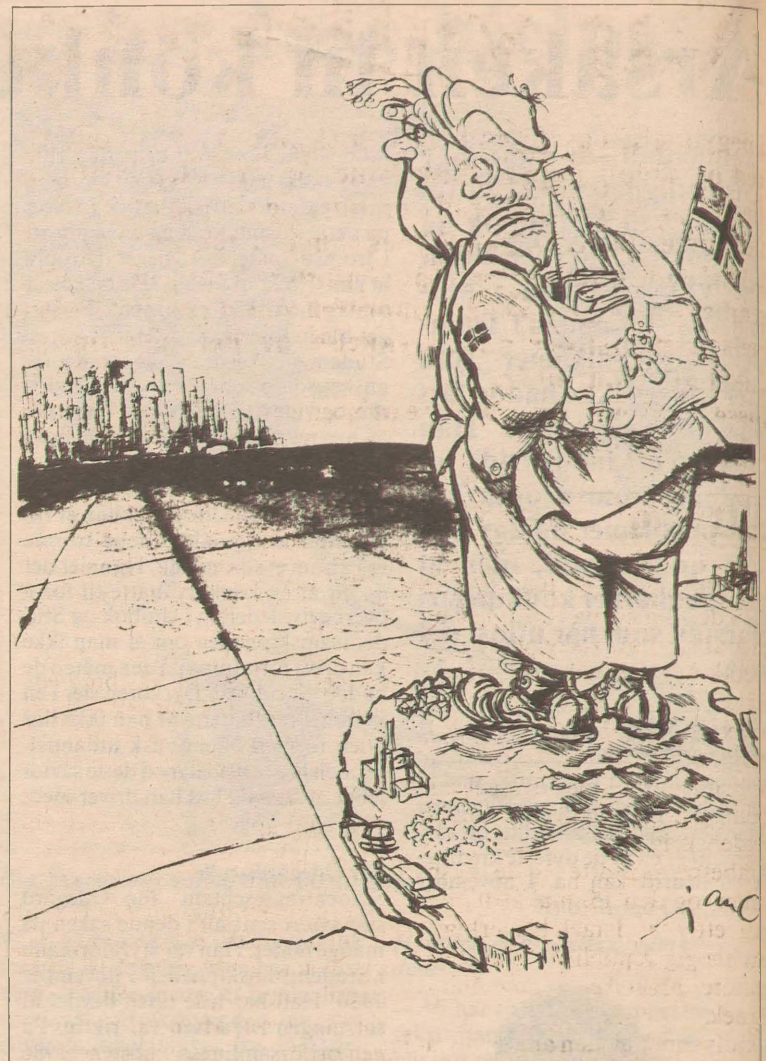
Hva er IAESTE's mål for satsningen her i Tromsø?

— Det vi i første rekke er interessert i er å knytte til oss personer som har lyst til drive med dette arbeidet. I dag styres dette fra Trondheim, noe som i lengden er svært tungvint for alle parter. Vi er derfor svært interessert i å starte en slik gruppe i Tromsø, for derfor i større grad få studenter fra Tromsø med på programmet.

Hvor kan personer henvende seg for å få vite mer om hva dere driver med for eventuelt å være med i en slik gruppe?

— De kan ringe oss i Trondheim eller skrive. Vi vil deretter gi de all den hjelp de måtte behøve for å sette i gang.

■ ■ ■

Sør-Afrika medlem i IAESTE

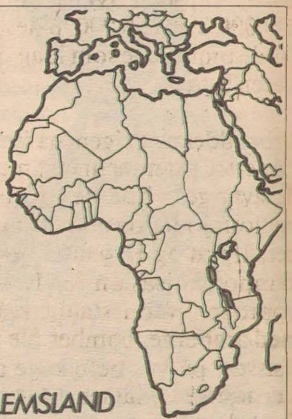
IAESTE's medlemsland

Argentina, Australia, Belgia, Brazil, Canada, Colombia, Danmark, Egypt, Finland, Frankrike, Ghana, Hellas, Island, Iran, Iraq, Irland, Israel, Italia, Japan, Jordan, Korea, Libanon, Libya, Luxembourg, Nederland, Nigeria, Phillipinene, Polen, Portugal, Sør Afrika, Spania, Storbritania, Sudan, Sverige, Sveits, Syria, Thailand, Tunis, Tyrkia, Tyskland, Tsjekkoslovakia, U.S.A., Jugoslavia, Østerrike.

Utropia Tage Stabell-Kulø

Tove Stuhr sier i en kommentar til Utropia at Sør-Afrika nok er medlem i IAESTE, men at Norge ikke utveksler studenter med dem. Nasjonal-komiteen i IAESTE har i vedtatt følgende tre punkter:

- 1) IAESTE skal ikke utveksle studenter med Sør-Afrika så lenge apartheid-styret består.
- 2) IAESTE-Norge vil oppfordre andre land til å vurdere IAESTE's forhold til Sør-Afrika.
- 3) IAESTE-Norge vil sette situasjonen i Sør-Afrika og kampen mot apartheid på dagsordenen når Students Working Group trer sammen våren 1988.

Bort med gjeldsfrykten

Av Jens Stoltenberg

Det har gjennom hele etterkrigstida vært en målsetting å sikre et høyt utdanningsnivå i Norge. Bare på den måten vil vi få fortsatt vekst og utvikling.

Vi har i tillegg sett det som viktig at alle skal ha lik rett til å ta den utdanning de er interessert i. Hvor du bor i landet og inntekten din skal ikke bestemme mulighetene dine.

I dag ser vi en økende tendens til skeiv sosial rekruttering, spesielt til høyere utdanning. Samtidig velger studentene i stor grad kort yrkesrettet utdanning innenfor økonomiske og teknologiske fag. Korte utdanninger som gir sikker økonomisk uttelling. De humanistiske fagene lider spesielt under dette.

I tillegg har rekrutteringen til hovedfag og lange studier ved universitetene sviktet de siste årene. Nedgangen har vært størst for de filologiske fagene og for enkelte realfag.

Antallet deltidsstudenter har økt. For eksempel viser en undersøkelse at nesten halvparten av studentene ved Universitetet i Oslo tar ikke opp lån, men finansierer utdanningen på annen måte. 44,3% begrunner yrkesaktiviteten med ønske om å unngå stor gjeldsbyrde. 33,3% oppgir utilstrekkelige lånemuligheter som hovedgrunn. Det er hevet over diskusjon at mye jobbing går ut over kvaliteten på studiene. Er dette en utvikling vi ønsker?

Dersom målet er et høyt utdanningsnivå må forholdene legges til rette for det. Den enkeltes personlige økonomi styrer mulighetene for valg. Studiefinansieringsordningene har blitt gradvis svekket i 80-åra. Etter 1978 har realrenten økt sterkt, nedbetalingstida er redusert og terminbeløpene for eldre lån justert opp. Ett eksempel skulle illustrere det: I

1977 var realrenta på studielån på -2,3%. I 1986 lå den på +4%. Den eneste klare subsidieringen som idag gis er rentefritaket i studietida og mulighetene for betalingsutsettelse. Det siste benytter stadig flere seg av. Søknadene om utsettelse har økt kraftig. Begrunnelsene som gis er hovedsaklig videreutdanning, arbeidsledighet, høye boutgifter o.l. Samtidig vet man at mange som greier innbetalingene sliter tungt. Årsaken er klar: Utgiftene er størst når inntektene er lavest.

Arbeiderpartiet har etter at de tok over regjeringmakten gjort følgende for å forbedre studiefinansieringen:

— Aldersgrensen for ikke behovsprøvede lån er senket til 19 år, men til 18 år for studenter i høyere utdanning og for dem som har fullført 3-årig videregående utdanning.

— Minstestipendet for borteboende elever under aldersgrensen er økt fra 5.400,- til 8.500,-, eller med 57%.

— Behovsprøving av lån/stipend mot ektefelles inntekt har falt bort.

— Reglene for omgjøring av lån til stipend for kvinner som får barn i utdanningstiden er vesentlig forbedret.

— 25.000,- i hovedfagsstipend. Gis i form av gjeldsavskrivelse etter at ekamen er avlagt.

— Gjeldsavskrivning for dem som etter endt utdanning arbeider en periode i Finnmark, eller syv utvalgte kommuner i Nord-Troms.

— Det er nedsatt et utvalg for å vurdere utdanningsmuligheter og studiestøtte for studenter fra utlandet, særlig fra utviklingsland.

Tiltakene hjelper, men mye mer må

gjøres. AUF har hele tiden presset på for å få gjort noe med tilbakebetalingsvilkårene. Hovedproblemen i dag er knyttet til:

1. Nedbetalingsprofilen. Belastningen er størst når inntektene er lavest.
2. Størrelsen på innbetalingene i forhold til den enkeltes inntekt.
3. Usikkerheten knyttet til framtidig inntektssituasjon, arbeidsmarked, tilbakebetalingsvilkår o.l.

En melding om inntekstavhengig tilbakebetaling (IATB) ligger nå til behandling i regjeringen, og et forslag vil bli lagt fram om kort tid. Målene vi håper å oppnå ved IATB er følgende:

1. Inntektsutjevning mellom grupper og individer som er i tilbakebetalingsfasen, ved at tilbakebetalingsbyrden for den enkelte står i forhold til betalingsevnen.
2. Innsyn til at betalingsevnen varierer gjennom livet.
3. Bedre rekruttering fra sosiale lag og grupper som i dag er underrepresentert i utdanningssystemet.
4. Unngå uheldige og ineffektive studieformer med stort innslag av deltidsarbeid.

Det kan tenkes flere modeller for IATB. En mulighet AUF har pekt på er at det tilbakebetales en viss prosent av bruttoinntekt pr. år inntil lånet er tilbakebetalt.

IATB vil ta vekk mye av den gjeldsfrykten som i dag hersker blant studentene. Ordningen løser ikke alle problemer, men det vil være et viktig skritt på veien mot at alle kan ta den utdanningen de ønsker uten å behøve bekymre seg for framtida.

TROMSØ KOMMUNE
Tromsø kommunale helsekontor

«Et samleie kan stundom føre til nærmere bekjentskap» (Tikkanen)

Men det kan like gjerne påføre deg seksuelt overførbare sykdommer som f.eks.

HIV-SMITTE

Folk flest lever ut sin seksualitet, men mange sexopplevelser kan være

HELSEFARLIG

hvis du ikke

BRUKER HODET FØRST

Nærmere bekjentskap er derfor bedre før enn etter samleie.

Glem heller ikke at

HODET FUNGERER BEDRE

uten alkohol og andre rusmidler.

STØRRE ANSVAR

for deg og din(e) partner(e) svekker ikke sexopplevelsen.

La ansvarsfølelsen bli en

BERIKELSE

også for ditt sex-liv.

Er du usikker?

Kontakt:
Tromsø kommunale helsekontor
AIDS-prosjektet
S. Tollbugt. 7, 9000 Tromsø.

Klienthenvendelser:
Mandag og torsdag:.....kl.10.00 - 14.00.
Tirsdag:.....kl.16.30 - 18.00.
Torsdag:.....kl.16.30 - 19.00.

Telefon mandag - fredag, dagtid: (083) 85 000,
lj.485 - 55 233
Telefon kveld: (083) 55 896 - 55 018

Når vulkanen våkner

I begynnelsen av desember i fjor skjøt en israelsk settler ned og drepte ei palestinsk jente, og en lastebilsjåfør i Gaza kjørte med vilje inn i en buss og drepte og skadet flere palestinere. Det kan synes som om det var disse enkeltstående tilfellene som satte opprøret i gang den 9. desember, men egentlig kom opprøret som et resultat av Israels systematiske undertrykkelse av det palestinske folket gjennom 40 år.

Disse begivenhetene var bare dråpene som fikk begeret til å flyte over.

Utropia Janne Bjerkan

Den 29. november 1947 vedtok FN å dele Palestina i en jødisk og en arabisk stat. Bakgrunnen for vedtaket var den såkalte Balfourerklæringa fra 1917, som slo fast at det skulle opprettes «et jødisk nasjonalhjem» i Palestina; samt de grusomme jødeforfølgelsene i Europa, især under den andre verdenskrig.

Araberne motsatte seg delingsplanen, og den 15. mai 1948, dagen etter at Israel ble erklært uavhengig republikk, rykket regulære arabiske styrker inn i Israel.

I kjølvannet av den arabisk-israelske krigen flyktet mellom 500.000 og 750.000 palestinere fra de områdene som idag utgjør staten Israel.

Utbruddet av krigen må imidlertid settes i sammenheng med det langvarige, betente forholdet mellom jøder og arabere i området. Irgun og Haganah, jødernes kamporganisasjon før Israel ble opprettet, var i stadig konflikt med araberne; bomber ble sogar plassert på tett befolkede arabiske markeds plasser. Mange jøder tok etterhvert avstand fra Irgun, som de anså for å være en reaksjonær bevegelse.

Fra å være en vekkelsesbevegelse; en samlende fane for verdens jøder, vokste sionismen til et instrument for staten Israels politikk. Det første tegn på at den israelske regjeringen hadde til hensikt å skape en eksklusiv jødisk stat, var at de motsatte seg å la flyktningene vende tilbake, og istedet tilbød en erstatningssum for tapt jord. Etter våpenhvilen, som kom i stand etter press fra FN, omfattet Israels territorium derfor 40 prosent mer enn delingsplanen tilsa.

Siden 1949 har Israel vært i sammenhengende konflikt med de arabiske nabostatene. Etter seksdagerskrigen i 1967, da Israel okkuperte Gaza-stripen, hele Sinai-ørkenen fra Egypt, Golan-høyden fra Syria og Vestbredden med Jerusalem, fulgte en ny bølge av palestinske flyktninger. Selv om Camp David-avtalen i 1979 resulterte i at Sinai ble oppgitt, okkuperer Israel fortsatt Gaza og Vestbredden, og det palestinske folket forblir de store taperne i konflikten. Gjennom naturlig befolkningstilvekst er antallet flyktninger økt til over to millioner. De er fordelt på Syria, Libanon, Jørdan, Vestbredden og Gaza. Omkring en tredjedel bor i flyktningeleire, resten er blandet med vertslandets befolkning.

Til tross for internasjonalt press, blant annet via FN, har Israel konsekvent forkastet ethvert forslag om tilbaketrekking fra alle okkuperte områder. Så lenge PLO, palestinerne eneste legitime representant ikke anerkjenner Israels eksistens, er israelske myndigheter døve overfor kravet om en uavhengig palestinsk stat. PLO på sin side forfekter ideen om en palestinsk stat med jødisk-muslimsk sameksistens; hvilket i lys av den siste tids hendelser kan fortone seg som utopisk.

■ ■ ■

Soldater vokter inngangen til flyktningeleiren.

Foto: Eivind Karlsen

David og Goliat

På israelske skoler idag lærer skolebarna om jødernes historie fram til de ble kastet ut av det bibelske Israel. Deretter følger et historisk vakuum på 1.800 år, som avsluttes med at jødene igjen vender tilbake. Hva som i mellomtida skjedde med semittene; navnet på de folkeslag som har bebodd Midt-Østen fra oldtida av, forblir et uskrevet kapittel i historiebøkene.

Utropia Janne Bjerkan

— Ved skoler på Vestbredden og i Gaza blir de bøkene som fremstiller det palestinske folkets egen versjon av historien svartelistet. Det er Eivind Karlsen, student ved Universitetet i Tromsø, som sier dette til Utropia. — Forsøket på å undergrave palestinerne historiske rett til området omfatter også pågrepelser av lærere og studenter. Den såkalte «administrative detention» innebærer at mulige urostiftere kan holdes i forvaring i opptil seks måneder av gangen — uten lov og dom. Ved Birzeit-universitetet har enhver antydning til bråk blitt møtt med stenging av skolen. Det legger bremsklosser i veien for viktige oppgaver; sikring av studentvelferd, avvikling av eksamener osv. — undervisninga blir haltende og en hel generasjon utdanningsøkende skadelidende.

I regi av Palestinakomiteen tilbragte du på nyåret ei drøy uke på Vestbredden og Gaza sammen med tre andre norske studenter. Hadde du på forhånd sterke forutinntatte meninger om det som utspiller seg der nede?

— Utifra min politiske oppfatning hadde jeg forut for turen klar sympati for palestinerne sak, men etter som invitasjonen kom så brått på, var det mye jeg ikke hadde peiling på. I den politiske heksegryta Midt-Østen utgjør, har det palestinske problemet hatt lett for å «koke bort i kålen». PLO derimot har som talerør for palestinere gjentatte ganger vært framme i nyhetsbildet, men da i forbindelse med politiske utspill og såkalte terrorhandlinger. Det palestinske folkets skjebne har imidlertid ikke hatt samme nyhetsappell for ei sensasjonshungri presse.

Når media, i tråd med den generelle folkemeininga først i det siste har fordømt Israels overgrep i så kvasse ordelag; hva tror du dette skyldes?

— Politisk og kulturelt har Israel vært hjemmehørende i den vestlige, kristne tradisjonen. Over den arabiske verden har det hvilt et mystikkens slør som har gjort den muslimske kultur og politiske system fremmed og vanskelig tilgjengelig. Den jødiske settlerstaten anno 1948

derimot var en nesten hundre prosent vestlig nasjon; befolket av azkenasis — europeiske jøder. Med FN i ryggen ble Israel av mange betraktet som demokratiets skanse; omringet av fiendtligsinnede «barbarer». Dessuten har den vestlige verdens samvittighetskvaler overfor jødernes lidelseshistorie kunnet legitimere overgrep fra staten Israels side. Nå som såvel FN's sikkerhetsråd som paven i Vatikanet har rykket ut og fordømt Israels fremferd, har det imidlertid blitt «renhårig» å kritisere regjeringa Shamir.

Du nevnte begrepet «settlestat». I en viss forstand kan man vel si at Israel har ført videre settlertradisjonen i form av nye bosettinger i de okkuperte områdene?

— Staten gir nye hus og store økonomiske fordeler til dem som vil flytte ut til de okkuperte områdene. Denne politikken bekrefter bare mistanken om at Israel har til hensikt å underlegge seg de okkuperte områdene permanent. Mange settlement har organisert seg etter borgervernmodellen og står ifølge dem vi snakket med bak brutale overfall på palestinere. En verden hvor folk forsøker seg bak murer av fordømmer og frykt skaper lett grobunn for meningsløs vold.

— Slik jeg ser det er intensjonen bak settlementsstrategien å hindre ei smidig løsning. Med soldater stasjonert i de okkuperte områdene ville ei løsning bestående av tilbaketrekking vært nærliggende. De nye bosettingene kompliserer bildet betraktelig og forsterker inntrykket av Israel som okkupert makt.

Var dere i kontakt med noen av de israelske nybyggerne for å få deres vinkling på konflikten?

— Poenget for oss var å se hvordan palestinere levde, så vi nøyde oss bare med å kjøre gjennom nybyggerområdene.

Hvilke umiddelbare inntrykk fikk dere formidlet?

— Overalt gikk rettsløshet og vilkårlighet igjen som fellesnevner. Mens det med rette blir reist kritikk over-

for det faktum at mange jøder er nektet utreisestilletelse fra Sovjet, er det et paradoks at palestinere er fratatt retten til fritt å reise hvor de vil. Også utvisning av «bråkmakere» har vært brukt, og det var disse deportasjonene som for alvor fikk den vestlige verden til å reagere.

I den tida vi oppholdt oss der besøkte vi foruten en rekke skoler flyktningeleiren «Beach Camp» i Gaza, hvor vi ble vist rundt på det statlige sykehuset. Gaza er et av verdens tettest befolkede områder, og dette gir seg naturlig nok utslag innafor såvel skole som helsevesen. I motsetning til det privatdrevne sykehuset vi tidligere hadde besøkt, var forholdene på det statsdrevne under enhver kritikk. Sovesalene var møkkete og overfylte, doene fløt over — og i slike uverdige omgivelser lå pasienter med kulehull og åpne sår. Faren for alvorlige infeksjoner er naturligvis overhengende, og det faktiske antall døde omfatter derfor langt flere enn de som stryker med av selve skadene.

Selv om du stod på sidelinja av begivenhetenes dramatik; rakk du å få noen føling med alvoret i situasjonen?

— I de dagene vi kom nedover var det en etter forholdene rolig periode, men det var som å bevege seg nær en vulkan som uforvarende kunne bryte ut. Vi ble da også forespeilet at urolighetene kunne blusse opp igjen mens vi var der, og det viste seg å slå til.

— Vi ankom Nablus en ettermiddag da opprøret plutselig brøt løs med ungdommer bevæpnet med steinslynger på den ene siden og skytende soldater på den andre. Vi forsøkte oss i et hus mens kampene raste som verst. Morgenen etter fikk vi vite at naboens tolv år gamle sønn var blitt hentet av soldatene. Vi kom oss såvidt ut av byen før portforbudet trådte i kraft. Portforbudet, sammen med den såkalte «break bones»-politikken, er virkemidler den israelske regjeringa håper skal kunne gjeninnføre ro og orden i de okkuperte områdene.

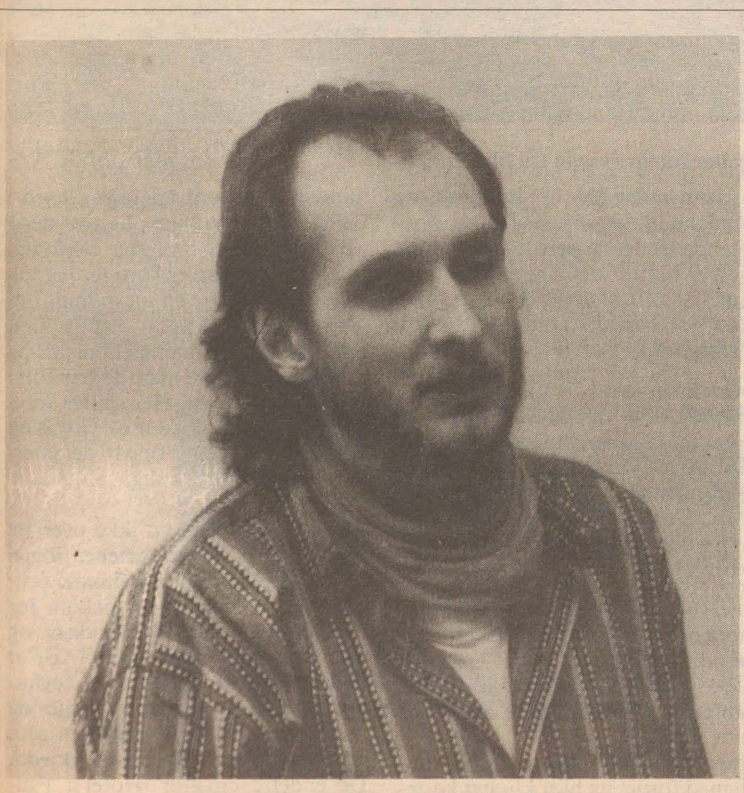
Hva slags tankegang ligger bak «break bones»-metodene?

— Det ligger jo i navnet at det er en metode å uskadeliggjøre og avskrekke demonstrantene på som er mer raffinert enn skyting; den nedfeller seg bare unntaksvis i tallet over drepte. Vi fikk det kanskje klarest demonstrert på TV forleden kveld, der israelske soldater ved hjelp av en stor stein med nitid tjenesteiver bedrev systematisk radbrekking av to unge palestinere.

Sett i lys av ei oppslutning i det israelske folket om hærens metoder på sytti prosent, sammen med de stadig sammenstøtene mellom soldater og palestinske sivile, gir ikke dette grunn til pessimisme med tanke på fremtidig sameksistens?

— Det oppsiktsvekkende var at ingen av de palestinerne vi hadde samtaler med; ikke engang de mest studentpolitiske aktive, ga uttrykk for at de hatet jødene. De kom til stadighet tilbake til forskjellen mellom staten Israels politikk; sionismen, og det jødiske folket som nasjon. Regjeringa, ikke folket, var fienden. Det må en politisk løsning til i Palestina, men det virker dessverre som om den israelske regjeringa foreløpig er urokkelige. Det eneste som kan få dem på andre tanker er sterkt internasjonalt press. Derfor kan kanskje vi som studenter bidra til ei løsning ved å mobilisere et samla press på Israel; først til å stanse undertrykkinga og siden til å innrømme det palestinske folket den rett alle folk i verden har: Et fritt og uavhengig land.

■ ■ ■

Eivind — entusiastisk engasjert.

Foto: Roy H. Østensen

Bokanmeldelse:

Nærbilde på Sør-Afrika

«Piken var underveis da hun kvittet seg med et navn og stod fram under et annet.» Slik begynner Nadine Gordimers siste roman; «Et Villskudd», og piken det siktes til er villskuddet selv, Hillela.

Utopia Nora Sørensen

Hillela er en hvit pike som vokser opp i Sør-Afrika. Som toåring tar familien til morens to søstre seg av henne. Hun bor hos liberale Pauline og hennes advokatmann som fyller sitt hjem med politiske diskusjoner og foreningsvirksomhet for svart frigjøring, – så lenge det ikke går så altfor mye ut over deres egen frigjøring, da. Og hos tante Olga som med sin luksurvilla og direktørmann ikke vil blande seg i myndighetenes arbeid og ihvertfall ikke med svarte. Allerede her klarer Gordimer å skildre to diametralt forskjellige mennesketyper i det hvite Sør-Afrika.

Gjennom Hillela prøver Gordimer å beskrive det sør-afrikanske samfunn over en førtiårsperiode. Det er i utgangspunktet et svært prosjekt. Vi følger utviklinga fra 1948 da Nasjonalistpartiet fikk makta, gjennom 50-åra da bantustans eller homelands ble oppretta, 60-åra med Sharpville-opprøret i 1962 som høydepunkt, 70-åras Black Consciousness-bevegelse og i siste kapittel selve ønskedrømmen, feiringa av et fritt Sør-Afrika med innsettelsen av landets første svarte president.

Med en ironisk, sarkastisk, indignert og til tider rasende undertone, ser Nadine Gordimer på de hvites undertrykking av svarte i Sør-Afrika. Det er ingen tvil om at hun vil se utviklinga i Afrika med de svartes øyne. Allikevel skildrer hun ikke ra-

Kort om Nadine Gordimer

Hvit sør-afrikaner. Født 1923. Første roman kom ut i 1953. Mesteparten av arbeidet hennes dreier seg om den politiske situasjonen i hjemlandet hennes. Protestene hennes mot apartheid og sensur har vært fritt-talende. Når bøkene hennes ikke lenger forbyes i Sør-Afrika, så skyldes det at hun er blitt så umåtelig populær i vesten.

Disse bøkene er utgitt på norsk, alle på Gyldendal Forlag:

En verden av fremmede (1959)
Den senborgerlige verden (1975)
Bevareren (1976)
Burgers datter (1979)
Julis folk (1981)
16 Noveller (1984)
Et Villskudd (1988)

seproblematikken en-dimensjonalt. Den rommer en masse del-aspekter. F.eks. da den svarte hushjelpen Bettie får vite at Hillela er gift med en svart mann; «Er hun blitt helt gal? Han kommer til å stike av. Bare vent og se. Stakkars Hillela.» Et annet sted i boka diskuteres det om hva som er best for svartes tjenestefolk; – å arbeide hos rike hvite og få god lønn eller å være ansatt hos Pauline med dårlig lønn men bli vist respekt. Bettie trenger penger, ikke aksept. Hun foretrekker derfor det første alternativet. Allikevel fortsetter hun å jobbe hos Pauline.

Det finnes også forrædere i de svartes leir og deres dommer over hverandre er ikke milde. «Tystere får halsbånd av brennende bildekk over hodet, de som arbeider med politiet

får det, og folkemengden kaster seg over en mistenkt i sin egen midte og sparker ham ihjel.» I en begravelse hvor en fagforeningsmann blir skutt av politiet, blir det skreket om at en pike der var blitt gjenkjent som tyster, «og ungdommen kastet seg over henne, hver enkelt ga henne et slag, og til slutt tok det livet av henne (...) Det blir gjort feil av og til, det er ingen tvil om det. Jeg vet ikke om denne piken var det folkemengden trodde, eller om hun bare lignet på den skyldige», skriver Sasha fra fengselet, – den eneste av de hvite personene i romanen, ved siden av Hillela, som arbeider for de svartes sak, kompromissløst og betingelsesløst.

Hillela

Og hvem er så hovedpersonen? Hillela. Dette villskuddet. Tja, karakte-

riseringa av henne er det vanskelig med denne romanen.

Hun er nærmest uvirkelig. En eventyrskikkelse. Idealet på kvinnen med stor «K». Hillela er vakker. Hun har karisma og en utstråling som gjør at enhver faller for hennes sjarme. Hun lar seg aldri lamme av sorg eller smerte over sin egen skjebne. Det er alltid en mann som får livet hennes til å gå framover. Det er alltid en mann som gir henne en dynamisk tilværelse. I første del av boka virker hun lite reflektert. Hun er aldri med i politiske diskusjoner og hun lar seg lure av en hvit forræder. Vendepunktet skjer da hennes svarte mann, ANC-politiker Whaila, blir skutt i deres hjem av sør-afrikansk politi.

Sorg er noe som berører den enkelte. Tragedie derimot, er noe som berører et helt folk. «Tragedie er tegn på at kampen må gå videre», sier Hillela og samler nå alle sine erfaringer og begynner og reflektere. «De forsøkte å vise meg at jeg måtte motarbeide det som kom til å ta livet av Whaila. Men det nyttet jo ikke (...) Jeg forsto aldri mitt eget liv før han lå der. På kjøkkenet. Det skjedde på kjøkkenet.» Nå begynner hun å gå aktivt inn for de svartes sak. Nå reiser hun til kalde land og byer for den gode saks skyld, noe som hun ikke ville gjøre før fordi at «der er det så altfor kaldt». Hun samler støtte såvel i Øst-Europa som i USA. De naturlige anlegg som hun før benyttet seg av for sin egen del (sin sjarme, sin evne til å knytte kontakter), bruker hun nå for å oppnå støtte til frigjøringa.

Hennes tanker og følelser blir skildra gjennom hennes samtaler med andre personer i boka og med gjevne mellomrom i en slags dagbokform. Det er i det hele tatt lite leseren får vite om hennes tankemønster. Gordimer prøver riktignok i et sulimt allegorisk språk å si det som ikke kan sies, – å si det utsielige. Noe som ikke alltid er helt vellykket.

Nærbilde

Nadine Gordimer har med «Et Villskudd» skrevet en total roman. Det tok henne nærmere fire år å skrive den. Boka forsøker å gi et bilde av Afrika, og da spesielt Sør-Afrika, i fortid, nåtid og framtid. Spørsmålet

er om hun har lyktes i sitt prosjekt. Jeg synes skildringa av frigjøringa blir for positivt ladet. Hun ser gjennom fingrene med den enorme korrupsjon, utenlandsgjeld, sentralisering, diktatur, og undertrykking som fant sted og ennå finner sted i de frigjorte afrikanske stater. Det er i beskrivelsen av de mellom-menneskelige forhold at romanen absolutt kommer opp på pluss-siden. Gjennom Hillelas opplevelser får vi et nærbilde på Sør-Afrika, – vi kommer inn i svart/hvit-problematikken på grunnplanet, – hos det enkelte individ. Det er nettopp dette som er det sterke punkt med «Et Villskudd».

Det er nettopp derfor du bør lese den.

En Moderne Tragedie

Å heve seg over sitt intellekt ved å leve ut sine følelser, å kvitte seg med sin borgerlige bakgrunn, å bli absolutt fri og uavhengig ved ikke å binde seg til noe menneske. Det er Jor sitt livsprosjekt. Det er dette Erland Kiøsteruds roman «Jord!» konkret handler om og det var dette jeg ventet og se skildra i Wam & Vennerøds film «Hotel st. Pauli».

Utopia Nora Sørensen

Boka

Etter å ha vokst opp i et borgerlig hjem og etter å ha studert ved Universitetet i Oslo, bryter Jor ut og drar rundt i Europa hvor han oppsøker radikale politiske miljøer. Han bor i Paris ei tid der han havner blant en gruppe aktivister. Vi møter han i Oslo hvor han har Gerda, prostituert stoffmisbruker, boende hos seg. Gjennom henne søker han å bryte alle seksuelle grenser og tabuer, men når han merker at hun forlanger noe igjen og at han sjøl begynner å bli avhengig av henne, vil han ha henne

ut av sitt liv. Det endelige bruddet skjer når Gerda tar Morgan med seg hjem. Morgan har levd isolert på en gård hvor han har passa kyr og geiter og sin egen invalide mor. Fritiden har han brukt til å lese pornoblad og å høre på Elvis. Møtet mellom disse tre ender i vill orgie. Gerda trekkes mot Morgan fordi han er ærligheten sjøl, en egenskap Jor fullstendig mangler. Jor prøver å finne seg sjøl i ei anna jente som er sterk, sunn og trygg (Anne). Jor greier å fiske livet ganske greit ute på en gård sammen med denne jenta. Etter å ha fått to desperate telegram fra Gerda, reiser han til København for å treffe henne. Han finner henne i et suspekt hotell, sterkt neddopa, hvor hun forteller at hun har drept Morgan. Gerda har sitt siste oppgjør med Jor før hun tar sitt eget liv med en overdose. I siste kapittel skildres Jors ville flukt fra hotellet, noe som ender med at han føler «kroppen langsomt løse seg opp».

Det sentrale med denne boka er imidlertid skildringa av hovedpersonenes tankemønster. Vi møter Jor i Oslo hvor vi gjennom hans tanker får vite om hans lange flukt fra sine borgerlige foreldre og sitt borgerlige oppvekstmiljø. Han slutter på universitetet fordi han vil erfare, ikke bare teoretisere. Det gjør han ved bevisst å oppsøke radikale miljøer som lever ut såvel sine seksuelle som sine

Øyvind Berven og Amanda Ooms i en skjebnesvanger scene fra filmen.

Foto: Mefistofilm A/S

politiske ideer. Gjennom prostituerede Gerda vil han oppleve hvordan det er å stå nederst på den sosiale rangstige. Hans problem er at han ikke får følelser og intellekt, kropp og sjel, til å harmonisere. Da han treffer Anne, gir han opp sitt prosjekt og blir fredelig forfatter i ei norsk østlandsbygd. Hans dårlige samvittighet og fortsatt sterke følelser til Gerda, gjør at han reiser til København for å treffe henne, noe som jo da også blir skjebnesvangert.

Filmen

«Hotel st. Pauli» følger til tider boka til punkt og prikke. Det som ikke kommer fram i filmen, er imidlertid kausaliteten i Jors tankemønster. Hvorfor gjør han som han gjør? Dette er skildret meget godt i boka og det er en hovedbrikke til å forstå Jors handlemønster. Der er derfor et sterkt minus at Wam & Vennerød ikke egang har forsøkt å vise Jors forhistorie i filmen. Hvis

jeg ikke hadde hatt lest boka på forhånd, hadde jeg stilt meg totalt uforstående til denne personen Jor. Det hjelper jo dessuten lite at John Ege gjør en slett skuespillerprestasjon. Han bør heretter holde seg til sitt forfatterskap.

Det som holder hele filmen oppe og som redder en del dårlige dialogsekvenser, er Amanda Ooms som Gerda. Hun gjør en av de sterkeste skuespillerprestasjoner som jeg noensinne har sett på film. Øyvind Berven tolker også Morgan-rollen meget bra.

Ellers så er jo dette den mørkeste filmen som er kommet fra Wam & Vennerød. Å skildre det onde versus det gode i mennesket, er da også det de kan best. Her er det onde Jor og det gode Gerda. Noen sekvenser i denne filmen kunne med fordel ha blitt klippet kortere. Et eksempel på det er samleiescenen i begynnelsen av filmen. Den

minner sterkt om åpnings-scenen i Beineix' «Betty Blue», bare at den i «Betty Blue» er mye mer effektiv nettopp fordi den er kortere. Jeg tok meg sjøl i å kvele en gjesp midt under seansen i «Hotel st. Pauli». Den beste scenen er møtet mellom Jor og Morgan, en scene hvor de har fulgt boken meget nøye. Her spiller John Ege tilnærmet lik godt og Ooms og Berven hever scenen opp til det ytterste av hva som er mulig.

Wam & Vennerød vil ikke overlate noenting til tilfeldighetene. Ingen uforståelig symbolbruk finnes i denne filmen. Kampen i og mellom Jor og Gerda blir framstilt naken og uten omsvøp. Filmduoen vil vise at hvis Jor ikke hadde hatt disse negative egenskapene som egoisme og uærlighet, så hadde tragedien som rammet tre personer ikke skjedd. Det er dette som gjør «Hotel st. Pauli» til et moderne tragediedrama.

Nye Unibok-Tromsø

Av Trond Dokken

Eierstruktur og nyorganisering

En konkurss for Unibok-Harstad og Unibok-Tromsø er et faktum. Debatten i disse dager går på hvorvidt en ny bokhandel skal starte opp i regi samskipnaden, og hvordan denne eventuelt skal organiseres.

Jeg vil forsøke og komme med noen tanker for hvordan jeg kunne tenke meg en ny bokhandel organisert ved nyoppstart, og hvilke forutsetninger som bør ligge til grunn. Disse tanker står fullstendig for egen regning, og må derfor ikke oppfattes som et generelt studentpolitisk syn.

Samskipnaden

Studentsamskipnaden er en velferdsorganisasjon for elever og studenter. Ifølge lov om organisering av velferd for elever og studenter (velferdsloven), så er samskipnaden ansvarlig for egen drift, og kan dersom driften går dårlig slåes konkurs.

«Inntekter» til samskipnaden kommer vesentlig i form av semesteravgift og statsstøtte, samt tilskudd fra universitetet (bl.a. i form av fri stasjon). De største inntektene kommer i form av semesteravgift (i 1988 budsjettet til kr 1.400.000,-), og statsstøtte (kr 810.000,-). Videre har samskipnaden inntekter fra kantinedrift, som i 1987 gikk med et overskudd på kr 637.000,-. Kantiner og bokhandel o.l. er i samskipnaden «avdelinger» som driver velferd/service etter forretningsmessige prinsipper.

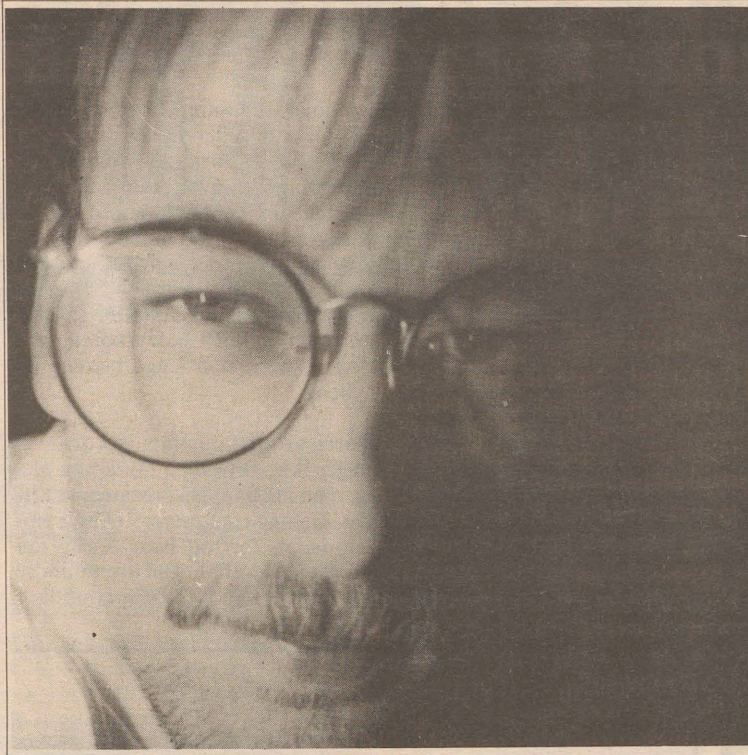
Jeg skal ikke gjøre dette til et poeng her, men en kan etter konkurransen i Unibok gjøre seg tanker om hvorvidt en velferdsorganisasjon er tjent med forretningsmessig drift. I alle fall så lenge velferd kan bli avhengig av om driften i den enkelte avdeling går med overskudd eller ikke.

Vanntette skott

Det kan synes viktig at dersom samskipnaden bygges opp rundt prinsippet om forretningsmessig drift, så må disse «avdelinger» isoleres fra den øvrige drift. Viktigheten av dette sees med konkurransen av Unibok. Til tross for at Unibok var skilt fra samskipnaden i eget aksjeselskap, så var det likevel stilt store garantier fra samskipnaden overfor Unibok. Ett overordnet mål må være, at dersom Unibok skal gjenoppstå som et selskap i samskipnaden, så skal det på ingen måte være økonomiske forbindelser mellom disse, utover den aksjekapital som evt. stilles ved oppstart.

Nye Unibok

En fagbokhandel er helt nødvendig, og av den grunn bør en slik bokhandel starte opp så tidlig som mulig. Men hvem bør drive en slik bokhandel? Muligheten for at en fagbokhandel kan være drevet av en annen bokhandel i byen er tilstede, men jeg ser visse betenkeligheter ved dette. Jeg er redd dette kan ramme bredden av faglitteratur, da det vil være

Med blick for nye løsninger

Foto: Maung

mest økonomisk forsvarlig å selge bøker innen de store fagområdene. Videre vil studenter og ansattes innflytelse i en slik «privat» bokhandel være liten.

En annen modell er hvor «Nye Unibok» opprettes som egen stiftelse under Universitetet. Universitetet har et arbeidsgiveransvar overfor sine ansatte (og studenter), og av den grunn virker det like naturlig at en fagbokhandel organiseres av Universitetet som om den bør ligge under samskipnaden.

Overfornevnte er ganske kort om noen av de ideer som har kommet fram den siste tiden. Jeg vil nå se på en annen modell som tar utgangspunkt i eksisterende organisering av Unibok.

I Tromsø finnes en rekke miljøer med behov for en spesiell fag-

bokhandel. I opprettelsen av en ny bokhandel bør samskipnaden ta initiativ til å trekke med seg disse miljøene i størst mulig grad ved opprettelse av en ny bokhandel.

Jeg vil eksemplifisere eierstruktur med et tenkt eksempel:

— Samskipnaden skyter inn 50% av aksjekapitalen - Kr 750.000,-

— Universitetet går inn med 10% - Kr 150.000,-

— 15% av aksjene legges ut til studenter og ansatte. Dersom hver aksje settes til kr.100,- skulle det med 2.500 studenter og 700 ansatte la seg gjøre å drive inn 15% av aksjekapitalen fra denne gruppen. Det skulle utgjøre i underkant av en aksje pr. person. I alle fall er dette bedre enn en permanent justering av semesteravgiften. - Kr 225.000,-

— FTFI (Fiskeriteknologisk for-

skningsinstitutt), og FORUT går inn med 10% av aksjekapitalen. - Kr 150.000,-

— En annen gruppe med interesse i en slik bokhandel kunne være andre høyskoler i byen, f.eks. Maritim Høyskole, Lærershøyskolen o.a. Disse kunne gå inn med 5% - Kr 75.000,-

— Næringslivet: Her finnes en rekke eksempler på bedrifter med interesser i en fagbokhandel. Eksempelvis Data-consult, Norsk Data, Tromsø datasentral og Televerket. Tilsammen kunne disse gå inn med 10% av aksjekapitalen. - Kr 150.000,-

- SUM - Kr 1.500.000,-

Aksjonærene vil sammen utgjøre generalforsamling for «Nye Unibok A/S», noe som vil være bedre enn at samskipnaden som eneaksjonær utgjør generalforsamling. I dag fungerer det slik at styret i samskipnaden utgjør generalforsamling. Dette synes jeg er svært uheldig; så lenge det er slike tette koblinger mellom samskipnaden og Unibok vil vi aldri få noe annet enn det vi alltid har hatt.

Nå må ikke dette oppfattes som noe forslag til endelig modell, men kun et bidrag til å tenke annerledes!!!

■ ■ ■

Leiv K. Sydnes

■ ■ ■

Alle må være misfornøyde med litteraturbevilgningene

I siste nummer av Utropia skriver Tage Stabell-Kulø om litteraturbevilgningene til IRV på grunnlag av en samtale med Geir Ulfstein. I artikkelen framføres det noen synspunkter som jeg finner lite fruktbare i den pågående biblioteksdebatten, og som jeg derfor gjerne vil kommentere.

I artikkelen hevdes det at jo flere studenter og som hører til et fag (fagfelt/institutt), desto større må fagets andel av litteraturbevilgningene være. Dette kan synes som et rimelig krav, men det er et feil utgangspunkt ved fordeling av midler på et universitetsbibliotek. Skal en forsvarlig bok og tidskriftssamling bygges opp i forbindelse med etableringen av et universitetsfag, vil basisdelen

være praktisk talt uavhengig av hvor mange personer som er knyttet til faget. Derimot er kravene til litteratur i stor grad bestemt av hva som er nødvendig for å drive god forskning innen faget. Dessverre har dette faktum blitt glemt flere ganger opp gjennom årene ved vårt universitet, oppbyggingen av datafag, TOS-studiene, IRV og sivilingeniørstudiene er noen eksempler, og dette har selvfølgelig ikke gjort situasjonene ved vårt universitetsbibliotek lettere.

I artikkelen hevdes det også at de etablerte fagene allerede har bygget opp sine bibliotek med solid grunnstamme slik at bevilgningene nå går med til å vedlikeholde og supplere samlingene. Det er godt mulig at dette er tilfelle

for noen fag sitt vedkommende, men det er definitivt IKKE tilfelle ved IMR. Bevilgningene som IMR har å rutte med tillater hverken vedlikehold eller supplement. De senere år har det knapt vært kjøpt inn bøker (monografi-abonnement untatt) til biblioteket ved IMR, og i tillegg har avskrellingen av grunnstammen skutt fart med kutting av et stort antall tidsskrifter som resultat. Og etter det man hører, skal IMR (kanskje andre også?) påtvinges mye større nedskjæringer, som vil kunne true den videre eksistens av flere fag ved Universitetet i Tromsø. Det er derfor ikke bare Ulfstein og hans kolleger ved IRV som har behov for solide økninger i biblioteksbevilgningene, det gjelder også biblioteket ved IMR.

Ut fra dagens situasjon er de faglige fremtidsperspektivene for universitetsbiblioteket vårt lite gledelige. Den eneste trøsten måtte være at situasjonen er i ferd med å bli like dystert ved våre andre universitetsbiblioteker. Men det er en mager trøst, og selvfølgelig en situasjon som den aktive forsker og universitetslærere ikke må finne seg i. Derfor er det nå nødvendig med et bredt, tverrfaglig initiativ for å få en kraftig økning i bevilgningene til universitetsbiblioteket vårt. Dermed vil vi kunne ha håp om å få slutt på den lite positive «diskusjon» om fordelingen av en pengesum som er alt for liten. Bli ikke den økonomiske situasjonen bedre, vil Bibliotekstyret fortsette å fordele et underskudd mellom instituttene med det re-

FERIEGUIDE 88 ER KOMMET!

SPESIALPRISER FOR STUDENT OG UNGDOM!

STUDENTCHARTER FRA

KR 1045,-

en vei (inkl. ferieskatt)

JORDEN RUNDT FRA

KR 9.274,-

INTER-RAIL PAKKE FRA

KR 1.945,-

inkl. DFDS og tog til grensen

RING OG BE OM FERIEGUIDEN 88!

INTERNASJONALT STUDIEKORT FÅR DU BARE HOS OSS.

OSLO

Tlf.: (02) 45 32 00

BERGEN

Tlf.: (05) 32 64 00

ÅS

Tlf.: (02) 94 11 20

STAVANGER

Tlf.: (04) 55 60 13

TROMSØ

Tlf.: (083) 84 82 00

UNIVERS
REISER A.S

Hummer og Campari

Unibok på ræva

Ja, ja, så gikk det på ræva. Vi må få tildele en rose til Unibok, som har sørget for at verdens nordligste universitet har blitt verdens eneste universitet uten fagbokhandel. Flott, altså. Spesielt må vi rette oppmerksomheten mot den spenstige måten konkursen har skjedd på. Ved å hjelpe filialen i Harstad lenge etter at denne i realiteten var konkurs, greide man å knekke moderfirmaet også. Glimrende. Vi synes også at det er søtt at Forlagssentralen holdt tilbake bøker til Unibok i påvente av betaling, uten at Unibok gadd å bringe informasjon videre til ventende studenter som hadde både lese-salsplass og studie-plass, men ingenting av pensum.

Samtidig er vi litt engstelige for hvem som kommer til å betale konkursen. Samskipnaden har krav i boet som får det til å klø i en slunken lommebok. Vi arme studenter spyter i rundt regnet 2 millioner kroner pr. år gjennom semesteravgiften. Det tilsvarer nesten Samskipnadens tilgodehavende i det akk så insolvente Unibok A/S. I tillegg betaler noen utvalgte også husleie til Samskipnaden, mens nesten alle kjøper et ukjent antall kaffekopper i Samskipnadens kantiner i løpet av semesteret. Tør vi gjette at Samskipnadens tjenester blir litt dyrere («øker inntjeningsvevnen», som bankene pleier å si) etter konkursen?

Til forskjell fra bankene kan verken

Unibok eller Samskipnaden skylle på børskrakk eller overivrige franske meklere for å forklare konkursen. I siste nummer av Utopia uttrykte daglig leder Per A. Dyrkoren seg om dårlig salg: - En sviktende omsetning vil gjøre det vanskeligere for Unibok å gjennomføre målsetningen om å bli bedre, avslutter en nøktern men optimistisk Dyrkoren, som slett ikke akter å legge bøkene på hyllen.

Hørte vi «famous last words»? Vi legger ikke skylda på Dyrkoren alene, men må bare få konstatere at verken daglig leder, styret eller Samskipnaden forstod hvor dårlig det sto til med Unibok. Det lover mindre enn godt for en fremtidig Unibok.

Fotoutstyr selges

2 stk. Topcon Super D og DF kamerahus med utskiftbar mattskive.

1,4/50 mm originalobjektiv
1,8/50 mm originalobjektiv
4/20 mm semi fish-eye originalobjektiv
2,8/28 mm originalobjektiv
3,5/135 mm med innebygget solblender
6,3/400 mm

2 stk. elektronblitzer, ledetall 32 og 38 (Braun stavblitz)

Diverse filtre, fullt sett mellomringer, adapter for Canon, blitz-sko. Fullt sett instruksjonsbøker.

Selges, fortrinnsvis samlet, kr. 6.000,-.

Kontakt Studentprest Dagfinn Magnus, IMR, Rom A-105. Telefon 44 097

Heite nyheter!

Det gikk som det måtte gå. Unibok falt til slutt. Noen sørger, andre ler. Oppi det hele sitter **Juristforeningen** ved IRV som like før konkursen ble lovt kr 10.000,- av daglig leder Dyrkoren som plaster på såret for sen levering av fagbøker. Forøvrig en lovnad som ifølge våre kilder ikke falt i helt god smak hos banksjef **Torgersen** i Tromsbanken, som er en av mange kreditorer.

Dog, hell i uhell så slapp da ihvertfall **Studentradioens** seksualpolitiske medarbeider å bry seg med lektyren som datterbedriften **Unikiosk** selger i Breivika. Svake saker som **Kriminal Journalen** som siste utgave av Heite Nyheter! kunne berette om, ble like før konkursen supplert med sterkere saker som bl.a. mannfolkbladet **Lek**. Om dette var for å snu en negativ trend i omsetningen, vil Utopias kilder ikke ha sagt noe om.

«Man blir pragmatisk når man har sittet en stund i posisjon». Sitatet er hentet fra samlingen «**Ødegårds udødelige**» som vil bli utgitt på Forlaget Råtassen iløpet av våren.

I **Studentradioen** har det nylig vært valg av ny redaktør og ny organisasjonsstruktur for radioen. Gammelredaktøren, **Vahid Ala'i**, ble på møtet byttet ut med **Arild Buanes**. Dette måtte skje etter at Ala'i hadde gjort det klart at han ikke gikk med på å dele sin redaktørstilling med en programsjef. I avisen **Tromsø** kunne sjokkerte medarbeidere i radioen lese hvordan gammelredaktøren ga dem spanskrøret. Studentaktivist **Ødegård** (nå igjen, red. komm.) ble av Ala'i utpekt som den store synderbukken. Ryktene vil ha det til at Ala'i i de neste fem måneder vil oppholde seg i solfylte Spania.

Valget av ny leder i Studentutvalget på forrige Hovedallmøte ble ved en feiltakelse ikke referert i forrige utgave av Utopia. Kommunikasjonssvikt mellom skribent og data-operatør førte til at artikkelen havnet helt andre steder enn på en diskett, rett i søpla gikk artikkelen. Men her, **Ørjan Holstad**, nyvalgt leder i Studentutvalget, skal du få navnet ditt på trykk: Ørjan Holstad.

Programsjefen

Knut Godskalk Sætre er valgt som ny programsjef i Studentradioen. Utopia gratulerer og ønsker lykke til i jobben.

Foto: Trond Davidsen

Vinterhagen på Studenthuset

Etter oppfordring fra Ørjan Holstad: Ørjan Holstad

Foto: Roy H. Østensen

Vinterhagen. Fra venstre: Bror, Geir, Gisle og Johnny.

Foto: Idun Varvin

Tromsøgruppen Vinterhagen er endelig klar for spilling på Studenthuset. Konserten finner sted lørdag 19. mars. Det er gått hele ett år siden siste Vinterhagen-konsert på Studenthuset, men de har iløpet av det siste året spilt en del ellers rundt i byen.

De har nettopp gitt ut sin første plate, som inneholder to spor: «En avtale» og «Vår uvirkelighet». Denne utgivelsen har de finansiert sjøl. Vinterhagen har nå eksistert i vel fire år og må sies å kunne være en av de

få tilbake fra det blomstrende musikkmiljøet på slutten av syttitallet. Enkelte av medlemmene har en ganske pønka bakgrunn fra grupper som Sot Hævn og Ellefte Finger. I dag spiller Vinterhagen langt fra pønka. De er vanskelig å sette i bås; de spiller en slags nyrock som er både fengende og suggerende. Senere på våren har de tenkt seg sørover for å gjøre noen konserter, bl.a. i Oslo. De er veldig populære blant rockefolk i Tromsø og det ventes fullt hus på Huset lørdag 19. mars: Kom og hør

Tromsøs beste rockeband! Supportband er Serve Me A Head, en eksperimentell hardsynthduo. De spilte sist på Huset natt til 1. mai ifjor, men da under navnet Monument. Jævla studenter! Dette er en kveld for folk med peil, og Boccaciogjengere kan holde seg langt unna!

Musikkred., Studenthuset